ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Άδειας 100
ΕΛΤΑ Hellenic Post
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10010 Αθήνα
κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

εργατικη αλληλεγγυη

Βδομαδιάτικη Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα

www.sek-ist.gr 8 Αυγούστου 2007 Νο 779 τιμή 1,50 ευρώ τιμή ενίσχυσης 2,00 ευρώ

Πυρκαγιές, ομόλογα, ιδιωτικοποιήσεις, κουμπάροι, πραίτορες, υποκλοπές, απαγωγές, κοροϊδία συμβασιούχων, πολεμοκαπηλεία...

Τώρα μοιράζουν νέες προεκλογικές “δεσμεύσεις”

Ωρα να φύγουν!

8 Σεπτέμβρη, ολοι στην Θεσσαλονίκη στην διαδήλωση της ΔΕΘ *σελ 8*

Η ΠΟΣΔΕΠ ΚΑΛΕΙ ΣΕ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

Οχι ιδιωτικοποίηση της έρευνας

Αντιμέτωπη με το κίνημα στην εκπαίδευση και την έρευνα θα βρεθεί η κυβέρνηση μετά το δεκαπενταύγουστο.

Οπως ανακοίνωσαν σε κοινή συνέντευξη τύπου η ΠΟΣΔΕΠ, η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Ερευνητικών Κέντρων και το σωματείο του ΙΓΜΕ, προγραμματίζουν πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο και καλούν και τους φοιτητές σε πορεία στη Βουλή μετά τις 20 Αυγούστου την ημέρα που θα συζητείται το νομοσχέδιο του Σιούφα και της Γιαννάκου για την έρευνα και την τεχνολογία. Πιθανότατα στις 21 ή στις 22 του μήνα. Τις ίδιες μέρες θα βρίσκονται σε κινητοποίηση και οι εργαζόμενοι στη Γενική Γραμματεία Ερευνας και Τεχνολογίας (ΓΓΕΤ) που κατέβηκαν σε 24ωρη απεργία και πικετοφορία στη Βουλή στις 31 Ιούλη.

«*Το νομοσχέδιο αποτελεί συνέχεια των νομοθετικών παρεμβάσεων που έκανε η κυβέρνηση με στόχο την ιδιωτικοποίηση των πανεπιστήμιων και που τις απέτρεψε το μεγαλειώδες κίνημα της παιδείας*», κατάγγειλαν οι εκπρόσωποι των τριών συνδικαλιστικών οργανώσεων στην συνέντευξη τύπου στις 2 Αυγούστου.

Το νομοσχέδιο είναι ένα δείγμα του τι εννοεί η κυβέρνηση σαν «παροχές» για τους εργαζόμενους και τη νεολαία. Παραδίδει την έρευνα «στην απόλυτη κυριαρχία των εκπροσώπων του ΣΕΒ... αφού τον πρώτο λόγο θα έχει το Εθνικό Συμβούλιο Ερευνας και Τεχνολογίας (ΕΣΕΤ) με «εμπειρογνώμονες» επιλεγμένους από την κυβέρνηση και την εργοδοσία. Ιδρύει έναν οργανισμό ιδιωτικού δικαίου – τον ΕΟΕΤ – που θα υποκαθιστά τις σημερινές αρμοδιότητες της ΓΓΕΤ (με συνέπεια και τις ανάλογες περικοπές), ενώ αναγκάζει τα Ερευνητικά Κέντρα να λειτουργήσουν με «όρους αγοράς» σπρώχνοντάς τα σε εκμίσθωση των υποδομών τους, ακόμα και σε δανεισμό.

«*Μετά τα βουνά και τα δάση που καίγονται απροστάτευτα, τις παραλίες που λυμαίνονται οι ιδιώτες, την ιδιωτικοποίηση της δημόσιας υγείας και της παιδείας έρχεται η σειρά της έρευνας*», κατέληξαν οι εκπρόσωποι της ΠΟΣΔΕΠ. «*Ο Σιούφας και η Γιαννάκου μετατρέπουν την έρευνα από δημόσιο αγαθό σε εμπόρευμα. Γι' αυτό θα κινητοποιηθούμε για να μείνει αυτό το αντιδραστικό κατασκεύασμα στα χαρτιά*».

«*Το νομοσχέδιο δίνει τη δυνατότητα να παρακάμπτεται η βουλή και να γίνονται αλλαγές στα ερευνητικά κέντρα με Προεδρικά Διατάγματα*» κατάγγειλαν οι εργαζόμενοι στο ΙΓΜΕ. Ετσι, με ΠΔ θα καθορίζονται θέματα υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού, αποδοχών, εργασιακά και ασφαλιστικά ζητήματα, καθώς και συγχωνεύσεις ή κατάργηση ολόκληρων ερευνητικών μονάδων.

«*Αντίστοιχα νομοσχέδια για την έρευνα έχουν καταθέσει – στα πλαίσια των αποφάσεων της Λισαβώνας - και οι κυβερνήσεις στη Γαλλία και την Ισπανία. Εδώ, το σκεφτόντουσαν από καιρό, αλλά φοβόντουσαν να το καταθέσουν την περίοδο των φοιτητικών κινητοποιήσεων. Το άφησαν για το κατακαλόκαιρο που οι σχολές και τα ερευνητικά κέντρα είναι κλειστά*», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο αντιπρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ, **Γιάννης Μαϊστρος**. «*Τώρα προσπαθούν να περάσουν κομμάτι-κομμάτι τις καπιταλιστικές μεταρρυθμίσεις τους, πρώτα την έρευνα και μετά τα μεταπτυχιακά. Ομως, λογαριάζουν χωρίς τον ξενοδόχο. Οι φοιτητές και οι πανεπιστημιακοί πετύχαμε να σταματήσουμε τη συνταγματική αναθεώρηση με αιχμή το άρθρο 16.*

Δεν σκοπεύουμε να τους αφήσουμε να περάσουν την ιδιωτικοποίηση με πλάγιο τρόπο. Γι' αυτό αποφασίσαμε πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο μετά τις 20 Αυγούστου με πορεία στη Βουλή και καλούμε τους φοιτητές και κάθε φορέα της παιδείας και της έρευνας τη συγκρότηση πανεκπαιδευτικού μετώπου από τον Σεπτέμβρη για να είμαστε έτοιμοι να αντισταθούμε σε κάθε απόπειρα ιδιωτικοποίησης και εφαρμογής του νόμου πλαισίου».

Κάτω τα χέρια απ' το άσυλο

Τον μήνα που λείπουν οι φοιτητές, αλλά και οι εργαζόμενοι στο πανεπιστήμιο Ηρακλείου, διδακτικό και διοικητικό προσωπικό, διάλεξε ο πρύτανης Παλήκαρης για να περάσει από το Πρυτανικό Συμβούλιο την άρση του ασύλου για 30 μέρες. Σαν αφορμή χρησιμοποίησε «την διαπίστωση παραβατικών πράξεων, κλοπών και διακίνησης ναρκωτικών», στο χώρο των κτηρίων της Κνωσού.

Η απόπειρα του Παλήκαρη να εφαρμόσει στα μουλωχτά το νόμο πλαίσιο της Γιαννάκου, άνοιξε την όρεξη και στον κοσμήτορα της Πολυτεχνικής σχολής στη Θεσσαλονίκη που ζήτησε την ίδρυση πανεπιστημιακής αστυνομίας που θα περιπολεί στους πανεπιστημιακούς χώρους και θα καλεί τους πραίτορες του Πολύδωρα να επέμβουν όποτε κρίνει αναγκαίο!

Τις προσπάθειες άρσης του ασύλου και εφαρμογής του νόμου πλαίσιου κατάγγειλε η ΠΟΣΔΕΠ στη συνέντευξη τύπου που έδωσε στις 2 Αυγούστου και ζήτησε να μην εφαρμοστούν, ανακοινώνοντας ταυτόχρονα νέες κινητοποιήσεις από το Σεπτέμβρη για το μπλοκάρισμα του νόμου.

Η Πρωτοβουλία Γένοβα στο Πανεπιστήμιο του Ηρακλείου αναφέρει σε ανακοίνωσή της:

Το Πρυτανικό Συμβούλιο αποφάσισε την άρση του ασύλου λόγω «περιφερόμενων ναρκομανών στους χώρους του κτιρίου». Η απόφαση πάρθηκε εφαρμόζοντας το νέο νόμο πλαίσιο που δίνει το δικαίωμα στο Πρυτανικό Συμβούλιο να αίρει το άσυλο – και όχι στην Επιτροπή Ασύλου, ώς ίσχυε.

Πρόκειται για πραγματικό πραξικόπημα σε στύλ Γιαννάκου από το συμβούλιο, όταν η ίδια η σύγκλητος, αλλά και πολύ περισσότερο όλοπι οι σύλλογοι φοιτητών έχουν απορρίψει το νέο νόμο. Εμείς οι φοιτητές, που με τις πολύμηνες καταλήψεις διαρκείας κάναμε τις μεταρρυθμίσεις της κυβέρνησης σκουπίδια δεν θα αφήσουμε τους πρυτάνεις να εφαρμόζουν νόμους που απορρίπτει το φοιτητικό κίνημα στη συντριπτική του πλειοψηφία.

Την καλύτερη απάντηση θα τη δώσουμε στις 8 Σεπτέμβρη που θα διαδηλώσουμε αντικυβερνητικά έξω από τη ΔΕΘ στη Θεσσαλονίκη δίνοντας το έναυσμα για ένα νέο γύρο κινητοποιήσεων. Αν η κυβέρνηση (η τωρινή ή η επόμενη) επιχειρήσει να εφαρμόσει ένα νόμο που ακυρώσαμε ώς τώρα στην πράξη, τότε θα έχει να αντιμετωπίσει ΞΑΝΑ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ και ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ. Και αυτή τη φορά θα ξεκινήσουν με ένα μεγάλο πανεργατικό παμφοιτητικό ξεσηκωμό το Σεπτέμβρη...

Ινγκμαρ Μπέργκμαν - Μικελάντζελο Αντονιόνι

Οι σκηνοθέτες της "αλλοτρίωσης"

Στις 30 Ιούλη πέθαναν, σχεδόν ταυτόχρονα, δυο από τους μεγαλύτερους σκηνοθέτες του 20 αιώνα: ο Ινγκμαρ Μπέργκμαν και ο Μικελάντζελο Αντονιόνι. Οι εφημερίδες μίλησαν για "το τέλος μιας εποχής". Τι ήταν αυτό, όμως, που τους έκανε τόσο μεγάλους.

Οι ταινίες του Μπέργκμαν είναι κατά κανόνα "σκοτεινές". Το θέμα του είναι οι άνθρωποι, οι σχέσεις τους, τα συναισθήματά τους. Το μόνιμο μοτίβο του είναι τα ανεκπλήρωτα όνειρα, η θλίψη, ο χωρισμός, ο θάνατος.

Ο ήρωας της "**Εβδομης Σφραγίδας**" (ενός από τα πρώτα του αριστουργήματα που γυρίστηκε το 1957) ένας μεσαιωνικός ιππότης, γυρίζει, ύστερα από 10 χρόνια στις σταυροφορίες στην πατρίδα του για να ανακαλύψει ότι έχει χτυπηθεί από την πανούκλα. Ακόμα χειρότερα ο ίδιος ο θάνατος έχει έρθει για να τον συναντήσει. Ο ιππότης καλεί τον θάνατο σε μια παρτίδα σκακιού, με έπαθλο την ζωή του. Αλλά δεν έχει καμμιά αυταπάτη ότι μπορεί να τον νικήσει. Παλεύει μόνο για να κερδίσει χρόνο –και αφιερώνει σε αυτή την αποστολή όλες του τις δυνάμεις.

Στο "**Φάννυ και Αλέξανδρος**", μια από τις πιο πρόσφατες ταινίες του που γυρίστηκε το 1982, οι ήρωες –η Φάννυ, ο Αλέξανδρος και η μητέρα τους- καταφέρνουν τελικά να γλυτώσουν από τον Επίσκοπο, τον ασφυκτικό πατριό τους, που πεθαίνει σε μια πυρκαγιά: το φαντασμά του, όμως, συνεχίζει να τους κατατρέχει.

Ο Αντονιόνι ξεκίνησε την κινηματογραφική του καριέρα με μια σειρά από ταινίες μικρού μήκους που περιέγραφαν τις δυσκολίες της ζωής των απλών ανθρώπων. Υστερα άρχισε να κάνει ταινίες στις οποίες στιγμάτιζε τα ήθη και τα έθιμε της μεσαίας τάξης. Οι ταινίες που τον έκαναν διάσημο, όμως, ήταν το "**Blow Up**", το "**Zabrinski Point**" και το "**Επάγγελμα Ρεπόρτερ**" –γυρισμένες και οι τρείς στην "ταραγμένη" δεκαετία 1965-1975.

Οι ήρωες του Αντονιόνι πάσχουν από ανία -και ο θεατής "ζει" αυτή την ανία μέσα από τους αργούς ρυθμούς της ίδιας της ταινίας. Αλλά αντιδρούν. Το "Zabrinski Point" ξεκινάει με σκηνές από μια αντιπολεμική διαδήλωση (γυρίστηκε την εποχή του Βιετνάμ). Και κλείνει με την ανατίναξη μιας βίλας που γεμίζει την οθόνη με τα "σκουπίδια" του πολιτισμού να πέφτουν αργά-αργά στο χώμα.

Τόσο ο Μπέργκμαν όσο και ο Αντονιόνι κατατάσονται στους "υπαρξιστές" σκηνοθέτες. Ο υπαρξισμός, ένα φιλοσοφικό ρεύμα που έχει γίνει γνωστό κύρια χάρη στον **Ζαν Πωλ Σαρτρ**, θεωρεί ότι η "ύπαρξη" προϋπάρχει της "ουσίας". Ο άνθρωπος δεν έχει κάποια "αποστολή", όπως διδάσκει για παράδειγμα η θρησκεία. Την "αποστολή" μας –την ανθρώπινη ουσία μας- την φτιάχνουμε μόνοι μας.

Ο άνθρωπος είναι ελεύθερος. Ταυτόχρονα, όμως, αυτή η ελευθερία είναι και πηγή απόγνωσης, αφού τίποτα δεν έχει αντικειμενικά νόημα. Και πηγή αγωνίας, αφού η "αποστολή" θα τελειώσει με τον θάνατό μας. Η ανθρώπινη ζωή θυμίζει το μαρτύριο του Σισύφου –που ανέβαζε συνεχώς μια πέτρα στην κορυφή ενός βουνού για να την δεί να κατρακυλά ξανά αμέσως κάτω. Για τον Σίσυφο, όμως, το μαρτύριό του ήταν και η "αποστολή" –και το μεγαλείο του ήταν ότι συνέχιζε παρόλο που ήξερε πόσο "μάταιο" ήταν.

Οι ταινίες και του Μπέργκμαν και του Αντονιόνι μιλάνε για αυτό το μεγαλείο των ανθρώπων. Αυτό ήταν το "μυστικό" που τις έκανε αριστουργήματα –ανεξάρτητα από το αν αποδέχεται κανείς τις θεωρίες του υπαρξισμού ή όχι. Για τον Σαρτρ η απόγνωση και η αγωνία είναι χαρακτηριστικά της ίδιας μας της "ύπαρξης". Για εμάς δεν είναι παρά τα χαρακτηριστικά ενός άδικου κόσμου μέσα στον οποίο καταδικαστήκαμε να γεννηθούμε –τα προϊόντα της της αλλοτρίωσης του καπιταλισμού. Ο άνθρωπος, όμως, έχει τη δύναμη να ορθώσει το ανάστημά του ενάντια σε αυτά –και το κάνει συνεχώς, με τον δικό του τρόπο.

Οι ταινίες του Μπέργκμαν και του Αντονιόνι είναι ένας ύμνος σε αυτό τον αγώνα. Του Μπέργκμαν με έναν εσωτερικό και προσωπικό τρόπο. Του Αντονιόνι με έναν πιο πολιτικό. Για αυτό ήταν μεγάλοι.

Ο Μπέργκμαν, ο Αντονιόνι και οι άλλοι σκηνοθέτες της γενιάς του Μάη του '68 άνοιξαν πράγματι μια νέα "εποχή" στον κινηματογράφο. Και η εποχή αυτή, σίγουρα, δεν κλείνει με τον θάνατό τους.

Σωτήρης Κοντογιάννης

“Μας έπνιξαν οι περικοπές και τα μεγάλα έργα”

Σεληνιακό τοπίο μοιάζει όλη η παραλιακή περιοχή δυτικά της Αλεξανδρούπολης. Στη Μάκρη και στα Δικελλα, καταστραμένα σπίτια, κήποι, τροχόσπιτα στη θά - λασσα, ρημαγμένοι δρόμοι, γεφύρια, ακόμα και η σιδηροδρομική γραμμή. «Σήμερα στην Ελλάδα, όσοι δεν καίγονται, πνίγονται – ή στις πλημμύρες ή στα ψέματα» ακούς τον κόσμο να λέει καθώς βλέπει στις βραδυνές ειδήσεις τον περιφερειάρχη Αν. Μακεδονίας και Θράκης να περιγράφει πό - σο άψογα λειτούργησε ο κρατικός μηχανισμός! Η ρεπόρτερ τον ρωτούσε ποιος φταίει για την κα - ταστροφή και ο κύριος περιφερειάρχης έκανε ότι δεν άκουγε και της απαντούσε άλλα αντί άλλων.

Γιατί ο εκπρόσωπος της κυβέρνησης – ο κύριος περιφερειάρχης – δεν μπορούσε βέβαια να πει ότι για τις καταστροφές φταίνε οι περικοπές και οι κατασκευαστικές εταιρίες των «μεγάλων έργων» που τόσο διατυμπανίζει ο Σουφλιάς. Επί τρεις μέρες τα μετεωρολογικά δελτία μετέδιδαν ότι τη Δευτέρα η Θράκη θα πληγεί από καταρρακτώδεις βροχές. Αλλά οι περικοπές και οι ιδιωτικοποιήσεις έχουν διαλύσει τις υπηρεσίες, για να μη μιλήσουμε για συντονισμό. Και χωρίς συνεργεία όλα τα ρέματα έμειναν ακαθάριστα με φυσική συνέπεια να ξεχειλίσουν.

Ομως, το μεγαλύτερο κακό το έκανε η Εγνατία. Οι μεγαλοεργολάβοι κατασκευαστές για να γλυτώσουν λεφτά δεν έκαναν παρά ελάχιστα από τα προβλεπόμενα υδραυλικά έργα και αυτά χωρίς να πάρουν υπόψη τους τις κατοικημένες παράπλευρες περιοχές. Ελάχιστα κανάλια και ανοίγματα για να διοχετεύεται το νερό της βροχής, με αποτέλεσμα να συσσωρευθούν οι υδάτινοι όγκοι στα λίγα ρέματα που υπήρχαν.

Να τι σημαίνουν για τον κόσμο τα «έργα που θα βελτιώσουν τη ζωή μας» και θα γίνουν με «συ - μπράξεις ιδιωτικού-δημοσίου το - μέα», όπως διαφημίζει ο Σουφλι - άς προεκλογικά.

Και αν σκεφθεί κανείς ότι στην περιοχή δεν είχαμε καμένα δάση, καταλαβαίνει τι θα γίνει με τις βροχές του φθινοπώρου στο Μενίδι και στο Αιγιο.

Γιώργος Μποτσίδης

Αλεξανδρούπολη

Να τελειώνουμε!

με τον νεοφιλελευθερισμό και την πολεμοκαπηλεία

Με την ημερομηνία των εκλογών να πλησιάζει, υπουργοί και στελέχη της Νέας Δημοκρατίας έχουν κυριολεκτικά ξεσαλώσει. Δεν αφήνουν ούτε στιγμή να πάει χαμένη χωρίς να ανακοινώσουν ακόμα μια υπόσχεση για «παροχές». Κάνουν ότι μπορούν για να μας κάνουν να ξεχάσουμε τι σήμαιναν τα τρισήμιση χρόνια του Καραμανλή κι ακόμα περισσότερο θέλουν να κρύψουν τι έχουν σκοπό να κάνουν σαν επόμενη κυβέρνηση αν ξαναεκλεγούν.

Ομως δεν ξεχνάμε ποιοι είναι αυτοί που προεκλογικά υπόσχονται ...αυξήσεις στις συντάξεις και «μεγάλα έργα» που θα βελτιώσουν τη ζωή μας. Είναι οι Αλογοσκούφηδες και οι Τσιτουρίδηδες που λεηλάτησαν τα Ταμεία μοιράζοντας εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ στους τραπεζίτες φίλους τους και που δηλώνουν σχεδόν ανοιχτά ότι θα πρέπει να αυξηθούν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης μετά τις εκλογές. Οι Παυλόπουλοι, που έδιναν το 2004 υποσχέσεις για μονιμοποιήσεις συμβασιούχων και τελικά έστειλαν δεκάδες χιλιάδες νέους στην ανεργία - και σήμερα τους υπόσχονται ξανά «μοριοδότηση».

Δεν ξεχνάμε ότι είναι αυτοί που με τις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις τους έχουν έχουν βάλει στόχο να κάνουν εμπόρευμα κάθε κοινωνικό αγαθό παραδίδοντας το στους ιδιώτες, από την υγεία και τον πολιτισμό μέχρι την παιδεία και την έρευνα. Αυτοί που έφεραν τη μεγαλύτερη οικολογική καταστροφή με τις περικοπές στην πυρόσβεση και τη ρύπανση του περιβάλοντος και τώρα περιμένουν ...τις πλημμύρες για να σβήσουν τις φωτιές.

Είναι η κυβέρνηση των πραιτώρων του Πολύδωρα, των σιδερογροθιών στις φοιτητικές διαδηλώσεις, των βασανιστήριων που φέρνουν τα Αμπου Γκράιμπ στο αστυνομικό τμήμα της Ομόνοιας, της «ζαρντινιέρας», των απαγωγών των Πακιστανών, των τηλεφωνικών υποκλοπών. Η κυβέρνηση της Ντόρας Μπακογιάννη, που συμμετέχει σε όλα τα εγκλήματα των ΗΠΑ και του Ισραήλ, στέλνει ελληνικό στρατό στο Αφγανιστάν και φρεγάτες στην «πολυεθνική δύναμη» στο Λίβανο, κάνει εμπάργκο στη Γάζα μαζί με την Ε.Ε. καταδικάζοντας στην πείνα χιλιάδες Παλαιστίνιους.

Ο Καραμανλής ήρθε για να μπορέσει να φέρει σε πέρας όλες τις νεοφολελεύθερες επιθέσεις για χάρη των καπιταλιστών, που δεν κατάφερε ο Σημίτης. Σήμερα, μετά από τρισήμιση χρόνια, η αντίσταση του κινήματος, οι απεργίες των τραπεζοϋπαλλήλων, των δασκάλων, των λιμενεργατών, των πανεπιστημιακών, οι μεγαλειώδεις καταλήψεις και τα συλλαλλητήρια των φοιτητών, έχουν στραπατσάρει αυτό το σενάριο. Η πόλωση, ανάμεσα στις όλο και μεγαλύτερες απαιτήσεις του ελληνικού καπιταλισμού για λεηλασία σε όλους τους τομείς και για μεγαλύτερη πολεμική εμπλοκή στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και από την άλλη στην αντίσταση του κόσμου που αρνείται να υποκύψει, τον στρέφουν στις πρόωρες εκλογές. Εστω κι αν ξέρει ότι η επόμενη κυβέρνηση – όποια κι αν είναι – θα βρεθεί αντιμέτωπη με τις ίδιες, αν όχι χειρότερες, πιέσεις και διλήμματα.

Απάντηση

Είτε, λοιπόν, προχωρήσει ο Καραμανλής σε εκλογές, είτε όχι, οι εργαζόμενοι και η νεολαία δεν έχουμε παρά μια απάντηση: Ωρα να μας αδειάζουν τη γωνιά!

Αυτή την απάντηση θα τη δώσουμε στους δρόμους, στους χώρους δουλειάς, στις σχολές και στα σχολεία και στις εκλογές.

Θα τη δώσουμε στη Διεθνή Εκθεση στη Θεσσαλονίκη στις 8 Σεπτέμβρη μαζί με τα συνδικάτα και τους φοιτητές στο πανελλαδικό συλλαλλητήριο που θα «υποδεχθεί» τον Καραμανλή και θα δώσει ένα χαστούκι στις όποιες προεκλογικές ψευτιές του.

Θα τη δώσουμε με τα κινήματα σε όλες τις τρομερές μάχες που θα έχουμε μπροστά μας. Για να φέρουμε τους διαχειριστές των επιθέσεων – όποιοι και να είναι – σε ακόμα πιο δύσκολη θέση απ’ ό,τι βρέθηκε η Γιαννάκου όλο τον περασμένο χρόνο.

Γι’ αυτό είναι κρίσιμο να δυναμώσουμε την Αριστερά που θα ανοίγει δρόμους και προοπτικές για αυτά τα κινήματα, την Αριστερά των καταλήψεων και των δυνατών απεργιών, την Αντικαπιταλιστική Αριστερά.

Το ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. – η πρωτοβουλία για την ΕΝότητα της ΑΝΤΙκαπιταλιστικής Αριστεράς – που συγκροτήθηκε το καλοκαίρι από οργανωμένους και ανένταχτους αγωνιστές της αριστεράς με δεκάδες συνελεύσεις σε πόλεις, γειτονιές και χώρους δουλειάς και εκπαίδευσης είναι ένα μεγάλο βήμα σε αυτή την κατεύθυνση. Να βαδίσουμε μαζί με το ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. στη Θεσσαλονίκη στις 8 Σεπτέμβρη, να δώσουμε μαζί τη μάχη των εκλογών, όποτε κι αν γίνουν, να χτίσουμε την Αριστερά της νίκης και των αγώνων, που χρειαζόμαστε.

Στην πλατεία Εθνικής Αντίστασης η Γιορτή της Πακιστανικής Κοινότητας

Η γιορτή της Πακιστανικής Κοινότητας θα γίνει στην πλατεία Εθνικής Αντίστασης (πρώην. Κοτζιά) όπως κάθε χρόνο. Ο δήμαρχος Κακλαμάνης αναγκάστηκε να υποχωρήσει και να δώσει την άδεια μετά από τις παραστάσεις διαμαρτυρίας και τις πιέσεις που ασκήθηκαν με πρωτοβουλία της Κοινότητας και της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο και στηρίχθηκαν από όλες τις παρατάξεις της αντιπολίτευσης στο δημοτικό συμβούλιο. Η γιορτή θα ξεκινήσει στις 12 Αυγούστου και θα ολοκληρωθεί στις 14.

Η υποχώρηση του Κακλαμάνη είναι μια ακόμα νίκη για τους Πακιστανούς μετανάστες και το αντιπολεμικό κίνημα, αφού η απαγόρευση είχε γίνει κάτω από τις πιέσεις της Πακιστανικής πρεσβείας. Είναι σημαντικό ότι ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθήνας έστειλε πρόσκληση για να έρθουν στην Ελλάδα και να συμμετέχουν στην γιορτή οι δικηγόροι του **Ιφτικάρ Τσόντρι**, του Πακιστανού δικαστή που τόλμησε να έρθει σε σύγκρουση με τον δικτάτορα Μουσάραφ.

Την προηγούμενη βδομάδα η αμερικάνικη κυβέρνηση έκανε δυο ταυτόχρονες κινήσεις. Ανακοίνωσε ένα μεγάλο πακέτο στρατιωτικής «βοήθειας» στο Ισραήλ και σε φιλικά της αραβικά καθεστώτα. Τις ίδιες μέρες η Κοντολίζα Ράις, υπουργός Εξωτερικών και ο Ρόμπερτ Γκέιτς, υπουργός Αμυνας έκαναν μια σύντομη περιοδεία στη περιοχή όπου συναντήθηκαν με τον πρωθυπουργό του Ισραήλ και συμμετείχαν σε μια συνδιάσκεψη με άραβες φίλους τους, όπως τους σείχηδες του Κόλπου, στο θέρετρο του Σαρμ-ελ-Σειχ.

Το Ισραήλ θα πάρει τριάντα δισεκατομμύρια δολάρια «βοήθεια» σε πωλήσεις όπλων στα επόμενα δέκα χρόνια, μια αύξηση 25%. Η Σαουδική Αραβία και τα διάφορα εμιράτα του Κόλπου θα πάρουν όπλα αξίας 20 δισεκατομμυρίων δολαρίων και η Αίγυπτος οπλισμό αξίας 13 δισεκατομμυρίων δολαρίων. Μέχρι και πολεμικά πλοία για την ενίσχυση του σαουδαραβικού πολεμικού στόλου στον Κόλπο προβλέπει το «πακέτο».

Στις 31 Ιούλη έγινε η συνδιάσκεψη με την παρουσία των δυο υπουργών του Μπους. Σε αυτήν εκτός από την Σαουδική Αραβία, την Αίγυπτο και την Ιορδανία, συμμετείχαν και το Μπαχρέιν, το Κουβέιτ, το Ομάν, το Κατάρ και τα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα. Δυο κοινά ενώνουν τα καθεστώτα όλων αυτών των χωρών. Είναι όλα πιστοί σύμμαχοι των ΗΠΑ στην περιοχή και όλα τους είναι σκληρές δικτατορίες.

Η ανακοίνωση της εξοπλιστικής βοήθειας δεν ήταν ένα μεγαλόψυχο δώρο του Μπους για να κρατήσει ικανοποιημένους τους συμμάχους του. Ολοι οι αναλυτές, από την στιγμή που ο Λευκός Οίκος ανακοίνωσε αυτό το «πακέτο», επισήμαναν ότι πρόκειται για μια κίνηση πίεσης προς το Ιράν.

Δεν χρειάστηκε να περάσει μεγάλο χρονικό διάστημα, για να επιβεβαιωθεί αυτή η εκτίμηση από τα πιο επίσημα χείλη, της ίδιας της Κοντολίζα Ράις. Μιλώντας στην συνδιάσκεψη, τόνισε τα εξής: «Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το Ιράν αντιπροσωπεύει την μεγαλύτερη στρατηγική απειλή για τις ΗΠΑ και για τη Μέση Ανατολή που θέλουμε να δούμε να δημιουργείται.»

Η κυβέρνηση του Μπους θέλει να αυξήσει την πίεση στο Ιράν, επειδή το θεωρεί λίγο ως πολύ υπεύθυνο για όλα τα πισωγυρίσματα που δέχεται η αμερικάνικη στρατηγική σε όλα τα μέτωπα, από το Αφγανιστάν μέχρι το Ιράκ και το Λίβανο. Τους προηγούμενους μήνες έγιναν δυο επίσημες συναντήσεις ανάμεσα σε αμερικάνους και ιρανούς διπλωμάτες στην Βαγδάτη. Τώρα ετοιμάζεται η 3η τέτοια συνάντηση.

Για την κυβέρνηση του Μπους αυτές οι διαπραγματεύσεις δεν έφεραν το επιθυμητό αποτέλεσμα. Θέλει να δείξει λοιπόν, ότι μπορεί να κινητοποιήσει όλους τους συμμάχους της στην περιοχή, επισείοντας την απειλή της εξάπλωσης του «σιιτικού κινδύνου» που υποτίθεται υποδαυλίζει το Ιράν.

Η Ράις και ο Γκέιτς ζήτησαν από τους συμμάχους τους να υποστηρίξουν πιο ενεργητικά τη κατοχική κυβέρνηση του Νούρι αλ Μαλίκι στο Ιράκ. 'Ομως ακόμα και η Σ. Αραβία δυσπιστεί απέναντι σε αυτή την κυβέρνηση. Οχι μόνο γιατί βλέπει ότι αυτή η κυβέρνηση δεν μπορεί να τα βάλει με την Αντίσταση που δυναμώνει, αλλά και γιατί στην ηγεσία της βρίσκονται σιιτικά κόμματα με στενούς δεσμούς με το Ιράν.

Το δεύτερο «αίτημα» της Ράις και του Γκέιτς ήταν αυτά τα φιλικά καθεστώτα να συμβάλουν πιο ενεργητικά στην «διεθνή διάσκεψη ειρήνευσης για τη Μέση Ανατολή», δηλαδή για το Παλαιστινιακό, που ετοιμάζουν οι ΗΠΑ και το Ισραήλ για τον Νοέμβρη. Ο στόχος είναι η σταθεροποίηση του Αμπάς και της Φατάχ και η συντριβή της Αντίστασης που με επικεφαλής τη Χαμάς ελέγχει τη Γάζα. Και εδώ όμως, τα σχέδιά τους αντιμετωπίζουν τεράστιες δυσκολίες. Η ήττα στο Ιράκ, που γίνεται όλο και πιο ξεκάθαρη κάθε μέρα που περνάει, δυναμώνει τις φλόγες της αντίστασης και στην Παλαιστίνη.

Κάτω τα χέρια από την αντίσταση

Την Κυριακή 5 Αυγούστου ο ισραηλινός πρωθυπουργός Εχουντ Ολμερτ συναντήθηκε με τον Μαχμούντ Αμπάς στην Ιεριχώ της Δυτικής Οχθης. Τα δυτικά πρακτορεία ειδήσεων κάλυψαν την είδηση ως μια πρώτη «χειρονομία καλής θέλησης» από τη μεριά του Ισραήλ. Ισραηλινός επίσημος είχε να επισκεφτεί παλαιστινιακά εδάφη πολλά χρόνια, μας λένε, πριν το ξέσπασμα της δεύτερης Ιντιφάντα το 2000.

Τα αποτελέσματα μιας ακόμα Ισραηλινής επίθεσης στη Γάζα

Ο Ολμέρτ και ο Αμπάς θα κουβεντιάσουν για την «αναζωογόννηση» των ειρηνευτικών συνομιλιών και ο Σαέμπ Ερεκάτ, δεξί χέρι του Αμπάς και βασικός διαπραγματευτής με το Ισραήλ, εκφράζει την αισιοδοξία του ότι σε αυτή τη συνάντηση το Ισραήλ θα θέσει «βασικές παραμέτρους» για μια έντιμη συμφωνία. Ψέματα και μάλιστα χοντροκομμένα.

Μερικές σκηνές από την επίσκεψη μιλάνε από μόνες τους. Για να φτάσει ο Ολμέρτ στην Ιεριχώ, η αστυνομία του Αμπάς είχε αποκλείσει την πόλη, και είχε διώξει κάθε κάτοικό της μακριά σε ακτίνα εκατοντάδων μέτρων από το ξενοδοχείο Ιντερκοντινένταλ, το τόπο της συνάντησης. Καθώς η ισραηλινή αυτοκινητοπομπή έμπαινε στην πόλη, πέρασε από το σημείο ελέγχου που έχει εγκαταστήσει ο ισραηλινός στρατός από το ξέσπασμα της δεύτερης Ιντιφάντα. Αυτό το «τσεκπόιντ» στην ουσία αποκλείει την πρόσβαση στην Ιερουσαλήμ και την επικοινωνία με άλλες περιοχές. Τώρα, η «ελπίδα» του Αμπάς είναι ότι σε «ένδειξη καλής θέλησης» ο ισραηλινός στρατός θα το απομακρύνει –μαζί με μια χούφτα ακόμα τέτοια σημεία ελέγχου. Τόσο μεγάλη πρόοδος...

Στην πραγματικότητα, όπως έχει κάνει σαφές το Ισραήλ, τέτοιου είδους συναντήσεις δεν πρόκειται να φέρουν τίποτα χειροπιαστό για τους Παλαιστίνίους της Δυτικής Οχθης. Αν κάνουμε τώρα παραχωρήσεις ενόψει της συνδιάσκεψης του Νοέμβρη, δήλωσαν ισραηλινοί αξιωματούχοι, οι προσδοκίες θα ανέβουν και αν δεν αποδώσουν οι συνομιλίες θα υπάρξει «κλιμάκωση της βίας». Η πολιτική του Ισραήλ παραμένει η ίδια κι απαράλλαχτη από την εποχή των Συμφωνιών του Οσλο το 1994: εμείς δεν δίνουμε τίποτα, η παλαιστινιακή ηγεσία πρέπει να δίνει συνέχεια χειροπιαστές αποδείξεις για την υποχωρητικότητά της.

Αυτό που πραγματικά κάνει το Ισραήλ, με την ενθάρρυνση των ΗΠΑ, είναι να ενισχύει τη θέση του Μαχμούντ Αμπάς και της Φατάχ, τόσο ώστε να μπορέσει να συντρίψει την Αντίσταση, που αυτή τη στιγμή έχει σαν κέντρο τη Γάζα. Εκτός από το «ξεπάγωμα» κονδυλίων που παρακρατούσε το Ισραήλ από την Παλαιστινιακή Αρχή ως αντίποινα για την εκλογή της Χαμάς τον Γενάρη του 2006, απελευθέρωσε επιλεκτικά κάποιους παλαιστίνιους κρατούμενους, όλους μέλη της Φατάχ. Τις προηγούμενες μέρες έδωσε άδεια να περάσει ένα φορτίο όπλων, 1.000 σύγχρονα τουφέκια, για τις «δυνάμεις ασφαλείας» του Αμπάς στην Δυτική Οχθη.

Αυτές οι δυνάμεις ασφαλείας έχουν εξαπολύσει ανθρωποκυνηγητό ενάντια στην Χαμάς στη Δυτική Οχθη. Η οργάνωση κατήγγειλε ότι από τα μέσα Ιούνη έχουν γίνει 472 απαγωγές μελών της από την αστυνομία του Αμπάς και έχουν σημειωθεί περισσότερες από 300 επιθέσεις σε γραφεία οργανώσεων που συνδέονται μαζί της.

Αποκλεισμός

Την ίδια στιγμή ο αποκλεισμός της Γάζας συνεχίζεται. Οι συνέπειες για τον πληθυσμό είναι τραγικές. Η ανεργία έχει φτάσει στο 44% και το 80% του 1,5 εκατομμυρίου Παλαιστινίων που ζουν εκεί εξαρτώνται από την ανθρωπιστική βοήθεια για να μπορέσουν να φάνε. Κάθε οικονομική δραστηριότητα έχει νεκρώσει και κάθε τόσο μια επιδρομή από ισραηλινά αεροπλάνα κοστίζει νεκρούς.

Κι όμως, η Γάζα κρατάει. Μια ανταπόκριση στην ιστοσελίδα του αμερικάνικου περιοδικού TIME της 2 Αυγούστου διαπιστώνει: «*Ο νόμος έχει επιστρέψει στη Γάζα.. Ο αποκλεισμός είναι κομμάτι της ισραηλινής και αμερικάνικης στρατηγικής για την απομόνωση της Χαμάς, με την προσδοκία ότι οι Παλαιστίνιοι θα απομακρυνθούν από την ισλαμιστική ηγεσία που δεν έχει αναγνωρίσει το Ισραήλ και θα στραφούν στη Φατάχ που είναι πρόθυμη να ξεκινήσει ξανά την ειρηνευτική διαδικασία. Μέχρι στιγμής το σχέδιο δεν έχει λειτουργήσει. Με τα χέρια λυμένα να κυβερνάει όπως θέλει, η Χαμάς χτίζει τη μαζική της υποστήριξη και τις στρατιωτικές της δυνατότητες, που μπορού να επιζήσουν από τον διεθνή αποκλεισμό.*» Στην ίδια ανταπόκριση, ο δημοσιογράφος του Time παρατηρεί σχεδόν έκπληκτος, ότι η Χαμάς «*δεν έχει συγκροτήσει δικαστήρια της σαρία*», ότι οι γυναίκες που δεν φοράνε την ισλαμική μαντήλα αισθάνονται πιο ασφαλείς να κυκλοφορούν ελεύθερα στους δρόμους τώρα, παρά πριν τον Ιούνη...

Ο Μαχμούντ Ζαχάρ, στέλεχος της Χαμάς και πρώην υπουργός Εξωτερικών της κυβέρνησης «εθνικής ενότητας», δήλωσε την περασμένη βδομάδα ότι «*τα αραβικά καθεστώτα που συμμετέχουν στον αποκλεισμό του παλαιστινιακού λαού σύντομα θα πληρώσουν το τίμημα*». Αυτό φοβούνται και οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές, για αυτό σπεύδουν να ενισχύσουν με όπλα τέτοια καθεστώτα. Το αντιπολεμικό κίνημα στη Δύση έχει υποχρέωση να σταθεί με όλη του τη δύναμη στο πλευρό της Παλαιστινιακής Αντίστασης αυτή τη κρίσιμη ώρα.

Λέανδρος Μπόλαρης

ΙΡΑΚ

Οι εργάτες πετρελαίου αντιστέκονται

Πριν από μερικές βδομάδες η κατοχική κυβέρνηση του Ιράκ είχε αναγκαστεί να υποχωρήσει μπροστά στις απεργίες των εργατών του πετρελαίου που κινητοποιήθηκαν για καλύτερες συνθήκες δουλειάς και ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του πετρελαϊκού πλούτου της χώρας. Τώρα προσπαθεί να πάρει την εκδίκησή της, με την υποστήριξη και την ενθάρρυνση του αφεντικού της, των ΗΠΑ.

Η φιλοαμερικάνικη κυβέρνηση του Ιράκ έθεσε την προηγούμενη βδομάδα εκτός νόμου του συνδικάτο των εργαζόμενων στα πετρέλαια χρησιμοποιώντας ένα νόμο από την εποχή του Σαντάμ Χουσεϊν. Η κίνηση αυτή της κυβέρνησης έρχεται τη στιγμή που μεγαλώνει η αντίσταση στο προτεινόμενο «ενεργειακό» νόμο που αν περάσει θα παραδώσει τις πηγές ενέργειας της χώρας στα χέρια των πολυεθνικών.

Η Ομοσπονδία Συνδικάτων Πετρελαίου του Ιράκ (IFOU) έχει βρεθεί στην πρώτη γραμμή της πάλης ενάντια στη ψήφιση αυτού του νόμου. Στις αρχές αυτής της χρονιάς η κυβέρνηση είχε εκδώσει εντάλματα σύλληψης για τον Χασάν Τζούμαα και άλλους συνδικαλιστές της ομοσπονδίας που είχαν οργανώσει επιτυχημένες απεργίες στο νότιο Ιράκ.

Πριν από αυτή την επίθεση στην Ομοσπονδία είχε προηγηθεί η απόφαση της κυβέρνησης να «παγώσει» τις τραπεζικές καταθέσεις και τα περιουσιακά στοιχεία του συνδικάτου. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Πρωτοβουλίας Nafadna («Το πετρέλαιό μας» στα αραβικά) πρόκειται για «ένα προληπτικό χτύπημα με στόχο την πετυχημένη καμπάνια ενάντια στον προτεινόμενο πετρελαϊκό νόμο, η οποίος σχεδιάζεται να επιβληθεί στο Ιράκ από την κατοχική κυβέρνηση.»

Στις 18 Ιούλη το υπουργείο Πετρελαίου ανακοίνωσε ότι το συνδικάτο «χάνει κάθε νομική υπόσταση» με βάση το Διάταγμα 155 –ένα νόμο που δημοσιεύτηκε στο αποκορύφωμα του πολέμου με το Ιράν το 1987, δηλαδή επί Σαντάμ Χουσεϊν. Οπως αναφέρει η ανακοίνωση της Πρωτοβουλίας Nafadna «η λαϊκή αντίσταση είναι τόσο μεγάλη ώστε η κατοχική κυβέρνηση έχει αναγκαστεί να παραβιάσει μια σειρά χρονοδιαγράμματα που έχει θέσει η κυβέρνηση Μπους για την ενεργοποίηση του νόμου.»

Τέτοιες κινήσεις μόνο πανικό φανερώνουν. Γιατί όλα δείχνουν ότι η κυβέρνηση του αλ-Μαλίκι δεν μπορεί να ελέγξει τίποτα στο Ιράκ. Την περασμένες μέρες έξι σουνίτες υπουργοί παραιτήθηκαν από την κυβέρνηση. Ολοι πια την αποκαλούν «κυβέρνηση της πράσινης ζώνης», της περιοχής της Βαγδάτης που έχει αποκλειστεί με τεράστια τσιμεντένια φράγματα και στο εσωτερικό της βρίσκονται κυβερνητικά κτίρια και η πρεσβεία των ΗΠΑ.

Την ίδια στιγμή, ο αμερικάνικος στρατός χάνει καθημερινή τη μάχη με το αντάρτικο. Η εφημερίδα Γκάρντιαν του Λονδίνου είχε ένα αποκαλυπτικό ρεπορτάζ στο φύλλο της 19 Ιούλη. Ενας δημοσιογράφος της συναντήθηκε με εκπροσώπους έξι αντάρτικων οργανώσεων που συντονίζουν τη δράση τους αυτό το διάστημα προσπαθώντας να δημιουργήσουν κι ένα πολιτικό μέτωπο.

Εχει σημασία να μεταφέρουμε μια βασική διαπίστωση του άρθρου της Γκάρντιαν: «*Για τέσσερα χρόνια η αντίσταση παρέμενε στη σκιά, χωρίς δημόσιο πρόσωπο, φαινομενικά ακέφαλη, ενόσω διεξήγαγε μια όλο και πιο έντονη εκστρατεία που έχει φέρει τον πιο ισχυρό στρατό του κόσμου στα πρόθυρα της ήττας και έχει ανατρέψει την παγκόσμια ισορροπία ισχύος.*

Οι αγριότητες στο στυλ της Αλ-Κάϊντα με στόχο άμαχους και οι συγκρούσεις των ομάδων θανάτου Σιιτών-Σουνιτών που έχουν κλιμακωθεί τα τελευταία χρόνια, έστρεφαν την προσοχή μακριά από τον αντάρτικο πόλεμο ενάντια στις αμερικανοβρετανικές δυνάμεις κατοχής και τον μισθοφορικό ιρακινό στρατό και αστυνομία.

Ομως, είναι αυτός ο εντεινόμενος πόλεμος φθοράς που έχει φέρει την αποχώρηση από το Ιράκ στο κέντρο της πολιτικής αντιπαράθεσης στην Ουάσιγκτον: τώρα σημειώνονται περισσότερες από 5.000 επιθέσεις το μήνα ενάντια στις αμερικάνικες δυνάμεις ενώ οι τρεις τελευταίοι μήνες υπήρξαν οι αιματηρότεροι για τις αμερικάνικες δυνάμεις από την εισβολή το 2003: 331 θάνατοι και 2.029 τραυματισμοί.»

Αφγανιστάν

Να γυρίσει τώρα πίσω ο ελληνικός στρατός

Οι ΗΠΑ χάνουν σε ακόμα ένα μέτωπο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» -το πιο πετυχημένο τους μέχρι πρόσφατα: το Αφγανιστάν. Η απαγωγή των 23 Κορεατών ιεραπόστολων πριν δυο βδομάδες από αντάρτες Ταλιμπάν έφερε πάλι τον πόλεμο του Αφγανιστάν στα φώτα της παγκόσμιας δημοσιότητας. Την περασμένη βδομάδα ο Χαμίντ Καρζάι, ο «πρόεδρος» του Αφγανιστάν επισκέφτηκε τον Μπους στο Καμπ Ντέηβιντ για διήμερες συνομιλίες.

Οι νοτιοκορεάτες ιεραπόστολοι απήχθησαν καθώς ταξίδευαν με λεωφορείο από την πόλη Κανταχάρ στην πρωτεύουσα Καμπούλ. Οι αντάρτες απαιτούν την απελευθέρωση πολιτικών κρατούμενων από τις φυλακές του καθεστώτος Καρζάι με αντάλλαγμα τη ζωή τους. Ηδη έχουν εκτελέσει 2 νοτιοκορεάτες. Οι κατοχικές δυνάμεις και ο αφγανικός στρατός έχουν ξεκινήσει μια μεγάλη «επιχείρηση ασφαλείας» με σκοπό την απελευθέρωσή τους. Το πιο πιθανό είναι ότι αυτή η επιχείρηση θα οδηγήσει στον άδικο χαμό όχι μόνο κι άλλων απαχθέντων αλλά και δεκάδων Αφγανών.

Η οργάνωση All Together στην Ν. Κορέα σημειώνει στην ανακοίνωσή της ότι «*Η απαγωγή των 23 είναι μια τραγωδία, αλλά τα γεγονότα μπορούν να γίνουν κατανοητά ορθώς μόνο αν λάβουμε υπόψη την ανάπτυξη νοτιοκορεάτικων στρατευμάτων στο Αφγανιστάν τα οποία συμμετέχουν στην αμερικανονατοϊκή κατοχή της χώρας.*

Από τη σκοπιά των Αφγανών, η Νότια Κορέα είναι μια από τις κατοχικές δυνάμεις και εχθρική χώρα. Τον Δεκέμβρη του 2001 ο τότε πρόεδρος Κιμ Νταε Γιουγκ έστειλε στρατεύματα στο Αφγανιστάν. Περισσότεροι από 200 νοτιοκορεάτες στρατιώτες σταθμεύουν αυτή τη στιγμή στην αεροπορική βάση Μπαγκράμ δίπλα στα αμερικάνικα στρατεύματα.

Βέβαια, οι απαγωγές ή οι σκοτωμοί αθώων πολιτών δεν είναι ο τρόπος αντίστασης στην κατοχή. Το αντιπολεμικό κίνημα της Νότιας Κορέας δεν συμφωνεί με αυτή την τακτική.

Παρόλα αυτά, αν το κίνημα επιτύχει την απόσυρση των στρατευμάτων από το Αφγανιστάν θα είναι μια πολιτική ήττα για τις ΗΠΑ γιατί θα χάσουν ένα από τα πιο σημαντικά στηρίγματά τους στην Απω Ανατολή. Η νοτιοκορεάτικη παρουσία δίνει τη δυνατότητα στον Μπους να ισχυρίζεται ότι η κατοχή του Αφγανιστάν έχει πλατιά διεθνή υποστήριξη.»

Η Νότια Κορέα δεν είναι η μοναδική χώρα που αποτελεί «σημαντικό στήριγμα» του Μπους έστω κι αν έχει «μόνο» 200 στρατιώτες στο Αφγανιστάν. Τον ίδιο ακριβώς ρόλο, για τους ίδιους ακριβώς λόγους παίζει κι η ελληνική συμμετοχή στην κατοχή της χώρας, με «μόλις 200 στρατιώτες». Το αντιπολεμικό κίνημα στην Ελλάδα δεν πρέπει στιγμή να ξεχνάει το αίτημα για άμεση απόσυρση της «Ελληνικής Δύναμης Αφγανιστάν».

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

ΣΕΚ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι'αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Ονομα

Διεύθυνση...

Πόλη ....

Τηλέφωνο ....

Σωματείο - Σύλλογος...

....

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

ΣΕΚ

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/8 καφέ "Εδεσμα" 8μμ
Η δικτατορία τις 4ης Αυγούστου: Υπάρχει φασιστική απειλή σήμερα;
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/8
Εργατικό Κέντρο 7:30μμ
40 χρόνια από την Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα
Ομιλήτρια: Ελπίδα Καμπάνη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/8
ταβέρνα Ροζαλία 8μμ
Η δικτατορία τις 4ης Αυγούστου: Υπάρχει φασιστική απειλή σήμερα;
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

ΒΥΡΩΝΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/8
Θεατράκι Ταπητουργείου 8μμ
Τι συμβαίνει στην Βενεζουέλα σήμερα;
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/8 Καφέ Γαρδένια 8μμ
Καπιταλισμός και καταστροφή του περιβάλοντος
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8/8
Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Τι συμβαίνει στην Βενεζουέλα σήμερα;
Ομιλητής: Μπάμπης Κουρουνδής

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/8 Αλσος Περιστερίου 7μμ
Λένιν και Στάλιν: Οι δύο τακτικές απέναντι στην Σοσιαλδημοκρατία
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/8 ταβέρνα Ροζαλία 8μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/8 Καφέ Γαρδένια 8μμ
Η αντικυβερνητική διαδήλωση στην ΔΕΘ
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΧΑΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/8
καφέ Γωνιά των Αγγέλων 8:30μμ
40 χρόνια από την Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα
Ομιλήτρια:Δώρα Κιντή

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 25/8
καφέ «Οδοιπλανώ» 7μμ
Τρότσκι: Προβλήματα της καθημερινής ζωής
Ομιλητής: Φώτης Φραγκελάκης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/8
ταβέρνα Ροζαλία 8μμ
Τρότσκι και Διαρκής Επανάσταση

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/8
Βενεζουέλα - Που πάει η επανάσταση;

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9
Πινακοθήκη
Το ενιαίο Μέτωπο - Οδηγός δράσης για την ενότητα της Αριστεράς

Η *Εργατική Αλληλεγγύη* δεν θα κυκλοφορήσει την εβδομάδα του Δεκαπενταύγουστου. Το επόμενο φύλο (Νο 780) θα κυκλοφορήσει κανονικά την Τετάρτη 22 Αυγούστου.
Καλές Διακοπές!

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14-16
(πίσω από Τιτάνια-Ρεξ)
τηλ.2105247584
marxistiko@yahoo.gr

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο θα παραμείνει κλειστό 10-20 Αυγούστου.

εργατικη αλληλεγγυη

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Εκδίδεται από το ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Ιδιοκτήτης: *ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ*
Εκδότης: *Κώστας Πίττας*
Διευθυντής: *Πάνος Γκαργκάνας*
Εκτύπωση: *Μεσημβρινή Α.Ε.*
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέργης
e-mail: *ergatiki@otenet.gr*
Γραφεία: *Αναξαγόρα 14Α, Ομόνοια*
τηλ. *210 52 41001*, fax *210 52 27177*
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 100 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

ΑΘΗΝΑ **ΚΕΝΤΡΟ 6932840030,** Αμπελόκηποι 6973669298, **Στουρνάρη** *(Εξάρχεια)* 69480819082, **Βικτόρια** 6932751578, **Γκύζη** 6973669298, **Πατήσια** 6945549910, **Κυψέλη** 6972669983, **Γαλάτσι** 6937297138, **Κάτω Πετράλωνα** 6974601057, **Ανω Πετράλωνα** 6972825701, **Κεραμεικός** 6972231125, **Κουκάκι** 6948673638

ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6976023947, Αγ. Δημήτριος 6974760178, **Ηλιούπολη** 6974760178, **Βύρωνας** 6976423861, **Ελληνικό** 6972201618, **Ν.Σμύρνη** 6972245308, **Π. Φάληρο** 6977249308, **Ιλίσια-Ζωγράφου** 6948266294, **Καλλιθέα** 6992287187, **Μοσχάτο** 6932043687

ΒΟΡΕΙΑ 6932394790, Μαρούσι -Κηφισιά - Πέυκη 6972327931, **Μεταμόρφωση** 6949922269, **Χαλάνδρι** 6972238651, **Χολαργός-Ψυχικό** 6973050470, **Αγ. Παρασκευή** 6945125154, **Ν. Ιωνία-Ν. Φιλαδέλφεια** 6932458155, **Ν. Ηράκλειο** 6947777158,

ΔΥΤΙΚΑ 6978671192, Αγ. Ανάργυροι-Μενίδι 6972032108, **Καματερό** 6945677808, **Ιλιον** 6934185231, **Πετρούπολη** 6973050590, **Περιστέρι** 6936742881, **Αιγάλεω** 6946937432

πΕΙΡΑΙΑΣ 6945829645, Κερατσίνι 6948840134, **Κορυδαλλός** 6948840134, **Νίκαια** 6995482423, **Πασαλιμάνι** 6936926038, **Καλλίπολη** 6934052292, **Ν. Φάληρο-Καμίνια** 6944149451, **Πέραμα** 6977528970

ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ 6974760179, ΑΣΟΕΕ 6934058344, **ΕΜΠ** 6932751578, **ΝΟΜΙΚΗ** 6932015679, **ΦΛΣ** 6978559518, **Σχολές Θετικών Επιστημών** 6947602766, **Πάντειος** 6978650354, **ΑΣΚΤ** 6932594899, **ΤΕΙ Αιγάλεω** 6934185231, **ΤΕΙ Πειραιά** 6973347597

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 6976595821 ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974770802, Καλαμαριά 6937272845, **Τούμπα** 6944573975, **Χαριλάου** 6973600813 **ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΑ 6944640403,** Αμπελόκηποι 6972585353, **Νεάπολη- Συκιές** 6976595821, **Κέντρο** 6946123602, **Μαθητές** 6973614853 **ΣΧΟΛΕΣ 6937539449,** Μαθηματικό-Φυσικό 6978850281, **Νομική** 6948486377, **Πολυτεχνείο** 6978698795, **ΦΛΣ** 6978890468, **Καλών Τεχνών** 6977017070, **ΤΕΙ** 6978416028, **ΠΑ.ΜΑΚ.** 6932197565 **ΓΙΑΝΝΕΝΑ 6977614478,** Πόλη 6939062458, **Ιατρική** 6945677808, **Φιλοσοφική** 6946762169, **Χημικό** 6972311179, **Βιολογικών Εφαρμογών** 6977080222, **Μαθητές** 6946706346 **πΑΤΡΑ,** Πόλη 6942537435, **ΤΕΙ** 6934020219

ΚΡΗΤΗ 6972715314, ΗΡΑΚΛΕΙΟ 6936856614, **ΧΑΝΙΑ** 6972715314, **ΡΕΘΥΜΝΟ** 6934216811**, ΠΟΛΗ** 6934216811, **ΤΕΙ** 6947907826, **ΦΛΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ** 6934165340, **ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ- ΨΥΧΟΛ.** 6934216811,

ΑΓΡΙΝΙΟ 6972923142, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 6947324620, ΑΡΤΑ 6948308799, ΒΟΛΟΣ 6972231125, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ 6974541520, ΖΑΚΥΝΘΟΣ 6977815669, ΙΚΑΡΙΑ 6934284525, ΚΑΛΑΜΑΤΑ 6977210336, ΛΑΜΙΑ 6979115155, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 6946774201, ΞΑΝΘΗ 6978695229, ΣΑΜΟΣ 6938510280, ΣΥΡΟΣ 6947534124, ΧΑΛΚΙΔΑ 6973328487, ΛΑΡΙΣΑ 6942647137

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη

ΠΕΜΠΤΗ 9/8

ΑΘΗΝΑ
ΚΟΥΚΑΚΙ σταθμός Μετρό Φιξ 7.00μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πεζόδρομος Χαϊμαντά 7.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 7.00μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτήρος 7.00μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μαρινόπουλος 7.00μμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 7.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγ.Λαμπράκη 7.00μμ

ΠΑΤΡΑ
Πλατεία Ολγας 7.30μμ

ΧΑΝΙΑ
Αγορά 7.00μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/8

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Σταθμός ΗΣΑΠ 7.00μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Λιοντάρια 7.00μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 7.00μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία 7.00μμ

ΠΕΜΠΤΗ 23/8

ΧΑΝΙΑ
Αγορά 7.00μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/8

ΑΘΗΝΑ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7.00μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 7.00μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Βασιλόπουλος 7.30μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δεληολάνη 7.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 7.30μμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 7.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 7.00μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ σταθμός Μετρό 7.00μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγ.Λαμπράκη 6.30μμ
ΤΟΥΜΠΑ Πλ.Επταλόφου 6.30μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Λιοντάρια 6.00μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 7.00μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία 7.00μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 25/8

ΑΘΗΝΑ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μαρινόπουλος 11.00πμ

40 ΧΡΟΝΙΑ ΑπΟ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΩΝ ΜΑΥΡΩΝ ΣΤΟ ΝΤΙΤΡΟΪΤ

Από τους δρόμους στα εργοστάσια της Τζένεραλ Μότορς

«Μέσα σε λίγες ώρες ολόκληρα οικοδομικά τετράγωνα φλέγονταν, η εθνοφρουρά έκανε την εμφάνισή της και οι ταραχές είχαν απλωθεί πρακτικά σε κάθε εμπορικό δρόμο της πόλης. Για πρώτη φορά από το 1943, ένας αριθμός 4.700 αλεξιπτωτιστών εισέβαλε στην πόλη. Ακολούθησαν οδομαχίες που περιλάμβαναν πολυβόλα, τανκς και άλλα τεθωρακισμένα οχήματα...Μετά από 5 μέρες οι ζημιές στην πόλη είχαν φτάσει τα 200.000.000 δολάρια, είχαν γίνει 5.000 συλλήψεις, 1383 κτίρια είχαν καεί ολοσχερώς, 1700 μαγαζιά είχαν λεηλατηθεί και τουλάχιστον 43 άτομα (34 από αυτά νέγροι) είχαν πεθάνει».

Η σημειολογία της απαρίθμησης των καταστροφών από τα Επίκαιρα της εγκυκλοπαίδιας Μπριτάνικα για το 1967 είναι χαρακτηριστική της περιόδου που γράφτηκε. Οι απώλειες σε ανθρώπινες ζωές έρχονται τελευταίες με την ρατσιστική υποσημείωση ότι η πλειοψηφία τους ήταν «νέγροι». Η πόλη που περιγράφεται είναι το Ντιτρόιτ, αλλιώς «The Motor city» , η αυτοκινητούπολη, η καρδιά της αυτοκινητοβιομηχανίας των ΗΠΑ. Βρισκόμαστε ήδη στον Ιούλη του 1967 και ο πόλεμος έχει μετακομίσει από τις ζούγκλες του Βιετνάμ στους δρόμους των ΗΠΑ.

Αφορμή αυτής της εξέγερσης ήταν η εισβολή της αστυνομίας σε ένα ξενυχτάδικο στο γκέτο όπου δεκάδες μαύροι γιόρταζαν την επιστροφή δύο φίλων τους από το Βιετνάμ, που είχε σαν αποτέλεσμα την σύλληψη 73 ατόμων. Οι ρατσιστικές επιθέσεις της αστυνομίας ήταν καθημερινό φαινόμενο όχι μόνο στον «καθυστερημένο» αμερικάνικο νότο, αλλά και στις μεγάλες εργατούπολεις του βορρά. Το καλοκαίρι του 1967 ολόκληρες οι ΗΠΑ χόρευαν στο ρυθμό της επιτυχίας των ημερών Dancin' in the streets: Στις 2 Ιούνη ξεσπά εξέγερση στη Βοστόνη, στις 12 Ιούλη στο Νιούαρκ με 26 νεκρούς, στις 23 Ιούλη το Ντιτρόιτ και ακολουθούν οι Μινεάπολις, Κλήβελαντ, ανατολικό Χάρλεμ, Φιλαδέλφεια, Σικάγο, Μιλγουόκι, Κονέκτικατ, Πιτσμπουργκ και Ουάσιγκτον που κλείνουν και τον Αύγουστο.

Τα χρόνια που προηγήθηκαν είχαν σημαδευτεί από τη δράση του κινήματος για τα ίσα δικαιώματα που αφορούσε κατά κύριο λόγο το ρατσιστικό νότο. Το κίνημα είχε στόχο να πιέσει τις τοπικές αλλά και την κεντρική κυβέρνηση να καταργήσουν μια σειρά από ρατσιστικούς νόμους – κάτι που κατάφερε να πετύχει σε αρκετές περιπτώσεις. Αυτές οι νίκες όπλισαν με αυτοπεποίθηση το κίνημα των μαύρων, αλλά την ίδια στιγμή ανέδειξαν τα όρια της τακτικής της δράσης στα πλαίσια της νομιμότητας, των θεσμικών αλλαγών και της «μη βίας»: Το απαρτχάιντ στα λεωφορεία και τα μαγαζιά του νότου είχε καταργηθεί αλλά ο ρατσισμός ήταν εκεί ολοζώντανος από άκρη σε άκρη στις ΗΠΑ, στις επιδρομές της αστυνομίας, στους χειρότερους μισθούς και δουλειές, στις γειτονιές και τα εργοστάσια, στον ίδιο το στρατό και ήταν η αμερικάνικη άρχουσα τάξη που τον έτρεφε και τον οργάνωνε.

Οι εξεγέρσεις του '67 και αυτές που ακολούθησαν ήταν τα αυθόρμητα ξεσπάσματα της μαύρης εργατικής τάξης και όχι μόνο. Όπως περιγράφει ο δημοσιογράφος Μπ.Ράστιν «ο όρος φυλετικές ταραχές είναι αναχρονιστικός όρος. Δεν είχαμε συγκρούσεις λευκών με μαύρους όπως το 1943. Στην πραγματικότητα στο Ντιτρόιτ πολλοί λευκοί είχαν βγεί μαζί με τους μαύρους στους δρόμους. Λευκοί κυκλοφορούσαν χωρίς κανένα πρόβλημα μέσα στο εμπόλεμο γκέτο» - κάτι που επιβεβαιώνεται και από τη σύνθεση των συλληφθέντων που περιλάμβανε εκατοντάδες μη μαύρους. Μέσα σε λίγους μήνες τα αυθόρμητα ξεσπάσματα αποκτούν πολιτική έκφραση καθώς κατά χιλιάδες οι μαύροι αρχίζουν να οργανώνονται σε κινήσεις και κόμματα με πιο γνωστό απ' όλα το κόμμα των Μαύρων Πανθήρων.

Η εθνοφρουρά αντιμέτωποι με οργισμένους μαύρους διαδηλωτές

Εφημερίδα

Τον Οκτώβρη του 67 κυκλοφορεί στο Ντιτρόιτ από παλαίμαχους μαύρους αγωνιστές η εφημερίδα Inner City Voice που αυτοχαρακτηρίζονταν η «φωνή της μαύρης κοινότητας» και η «φωνή της επανάστασης» και πολύ γρήγορα φτάνει τα δέκα χιλιάδες φύλλα. Η ομάδα που τη γράφει και τη διακινεί απαρτίζεται από μέλη που με πλούσια όχι μόνο αντιρατσιστική, αλλά και συνδικαλιστική και επαναστατική δράση, πρώην μέλη του ΚΚ και τροτσκιστικών οργανώσεων, ανθρώπους που είχαν πάει στην Κούβα και είχαν συναντηθεί ακόμα με τον Τσε.

«Η πάλη όπως την εννοούμε εμείς, είναι οι μαύροι να παλέψουν για να καταργήσουν τον λευκό καπιταλισμό. Η πάλη ενάντια στον καπιταλισμό είναι παγκόσμια και η επαναστατική δράση μέσα στο Γκέτο είναι σημαντική γιατί είναι κομμάτι της παγκόσμιας επανάστασης. Αν οι Κορεάτες και οι Βιετναμέζοι μπορούν να απαλλαχτούν από τον ιμπεριαλισμό στην Ασία, η Ασία θα γίνει ελεύθερη. Αν η μαύρη επανάσταση νικήσει τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό στις ΗΠΑ τότε θα ελευθερωθεί όλος ο κόσμος. Τιμάμε τα αδέλφια μας στο Βιετνάμ, αλλά ας πάρουμε τα πυρομαχικά μας και ας κάνουμε αυτό που πρέπει εδώ» γράφει η εφημερίδα το 1968.

Αυτή η ομάδα γίνεται το κέντρο γύρω από την οποία θα φτιαχτεί μέσα στην αυτοκινητοβιομηχανία Ντοτζ της Κραϊσλερ η οργάνωση «Dodge Revolunionary Union Movement (DRUM), ένα πραγματικό Τύμπανο που θα ξεσηκώσει την μαύρη εργατική τάξη του Ντιτρόιτ. Το Μάη του 68, 4.000 μαύροι εργάτες κατεβαίνουν σε απεργία στο συγκεκριμένο εργοστάσιο μετά από κάλεσμα του DRUM απαιτώντας ίση μεταχείριση και δικαιώματα χωρίς να έχουν καν τη στήριξη του επίσημου συνδικάτου.

Οι κινητοποιήσεις όχι μόνο συνεχίζονται αλλά απλώνονται με διαδηλώσεις και απεργίες από τα κάτω σε άλλα εργοστάσια όπως στο Ελντον όπου δημιουργείται το ELRUM, στη Φορντ το FRUM, στους εργαζόμενους στην Υγεία το HRUM, στις εφημερίδες το NEWRUM. Ιδρύεται ο «Σύνδεσμος των Επαναστατημένων Μαύρων Εργατών» που βάζει σαν στόχο την κοινωνική αλλαγή και δηλώνει ότι η δύναμη που μπορεί να το πετύχει είναι η εργατική τάξη: *«Η ενότητα των εργατών είναι δύναμη. Μπορούν, αν το αποφασίσουν, να ελέγξουν την οικονομία μιας χώρας τόσο μεγάλης και δυνατής όσο οι ΗΠΑ καλώντας απλά μια γενική απεργία».*

«Αρχίσαμε να πιστεύουμε ότι η εργατική τάξη έπρεπε να κάνει επανάσταση και να την καθοδηγήσει και ότι έπρεπε να συγκεντρώσουμε τις δυνάμεις μας στους εργάτες» θυμάται ο Χάμλιν ένα από τα ηγετικά μέλη του συνδέσμου. Η επίδραση αυτού του κινήματος ήταν τόσο μεγάλη ώστε λίγο αργότερα εκδίδεται η καθημερινή εφημερίδα South end μέσα από τις στήλες της οποίας εκφράζεται ένα Ενιαίο Μέτωπο που περιλαμβάνει όλες τις αντιρατσιστικές, αντιπολεμικές, επαναστατικές οργανώσεις, τάσεις και δραστηριότητες. Δύο τεύχη του Απριλίου είναι αφιερωμένα ενάντια στην χούντα των συνταγματαρχών στην Ελλάδα! Οι αρχές θα προσπαθήσουν να την απαγορέψουν ξανά και ξανά.

Παρά το γεγονός ότι το DRUM δεν άνοιξε ποτέ τις πόρτες του σε μη μαύρους εργάτες, σιγά-σιγά άρχισε να δημιουργείται η πεποίθηση ότι υπάρχει η ο αγώνας για την ανατροπή του καπιταλισμού είναι κοινός για τη μαύρη και τη λευκή εργατική τάξη. Στο Ελντον, το ELRUM οργανώνει από κοινού κινητοποιήσεις με ομάδες λευκών εργατών που εμπνέονται από την κινητικότητα των συναδέλφων τους.. Ηγετικά στελέχη του Συνδέσμου επισκέπτονται τους συντρόφους τους στα εργοστάσια της Ιταλίας και ανταλλάσσουν εμπειρίες.

Μπορεί εκείνος ο γύρος που έμεινε στην ιστορία σαν ο αμερικάνικος Μάης του '68 να τελείωσε χωρίς την ανατροπή του καπιταλισμού, αλλά σήμερα 40 χρόνια μετά είναι πολλοί αυτοί που θυμούνται και γιορτάζουν την εξέγερση στο Ντιτρόιτ. Είναι που η κρίση του συστήματος βαθαίνει, οι ιμπεριαλιστές είναι χωμένοι σε ένα πόλεμο δέκα φορές χειρότερο γι' αυτούς από ότι στο Βιετνάμ. Είναι που η αμερικάνικη εργατική τάξη, ο τεράστιος αυτός γίγαντας έχει κάνει ξανά την εμφάνισή του, στη Τζένεραλ Μότορς, στην UPS, σε εκατοντάδες εργασιακούς χώρους λευκοί, μαύροι και λατίνοι εργάτες παλεύουν και οργανώνονται από κοινού. Το χρωστάνε σ' αυτήν την παράδοση που σημάδεψε τις δεκαετίες μετά το '60 και που μετά το Σιάτλ ξανακάνει την εμφάνισή της δυναμικά στις ΗΠΑ και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Γιώργος Πίττας

Ο πρώτος νεκρός διαδηλωτής στο Νιούαρκ, μια βδομάδα πριν από την εξέγερση στο Ντιτρόιτ

Οι εργάτες των Λιπασμάτων διαδηλώνουν και καλούν στο συλλαλητήριο της περσινής ΔΕΘ

Πανελλαδικό Συλλαλητήριο
Σάββατο 8 Σεπτέμβρη - ΔΕΘ

Ολοι στη Θεσσαλονίκη

Τρεις βδομάδες απομένουν μέχρι την 8 Σεπτέμβρη, τη μέρα που ο Καραμανλής θα βρεθεί στο βήμα των εγκαινίων της ΔΕΘ. Εχουμε τρεις βδομάδες στη διάθεσή μας για να του κάνουμε αυτή τη μέρα αξέχαστη.

Η κυβέρνηση της ΝΔ ετοιμάζει μια προεκλογική φιέστα. Ο Καραμανλής κι οι υπουργοί του έχουν το θράσος να μιλάνε για «παροχές», να παριστάνουν τους «κοινωνικά ευαίσθητους» μετά από ένα καλοκαίρι που είδε δάση κι ανθρώπους να καίγονται, ανοιχτές απειλές για άνοιγμα του ασφαλιστικού, επιθέσεις στο πανεπιστημιακό άσυλο, νόμους για την ιδιωτικοποίηση της έρευνας, συμβασιούχους να παλεύουν για να μην πεταχτούν στο δρόμο.

Η 8 Σεπτέμβρη να γίνει μια μεγάλη, αντικυβερνητική, αντικαπιταλιστική διαδήλωση. Η μέρα που θα συναντηθούν στους δρόμους της Θεσσαλονίκης οι εργάτες που παλεύουν ενάντια στις απολύσεις και τις ιδιωτικοποιήσεις, οι φοιτητές που πάλεψαν νικηφόρα ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και το νόμο πλαίσιου της Γιαννάκου και τα ΜΑΤ του Πολύδωρα, ο κόσμος που βγαίνει κάθε τόσο στο δρόμο για να φωνάξει ενάντια στη συμμετοχή στο πόλεμο του Μπους, για να υπερασπίσει τα δημοκρατικά δικαιώματα.

Στο κέντρο αυτών των μεγάλων αγώνων που έχουν φέρει την κυβέρνηση στα σημερινά της αδιέξοδα έχει βρεθεί το προηγούμενο διάστημα μια νέα αριστερά, αντικαπιταλιστική και επαναστατική. Αγωνιστές και αγωνίστριες που πρωτοστάτησαν στις απεργίες, τις καταλήψεις, τις διαδηλώσεις, παλεύουν για να αποκτήσουν όλοι αυτοί οι αγώνες την προοπτική που τους αξίζει. Οπως τονίζει η προκήρυξη της Πρωτοβουλίας για την Ενότητα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που καλεί στη διαδήλωση της ΔΕΘ:

«Οι νικηφόροι αγώνες ανοίγουν δρόμους ελπίδας. Ελπίδας για την ανατροπή του ίδιου του συστήματος του κέρδους και της καταπίεσης, ανοίγουν το δρόμο για μια κοινωνία όπου οι εργαζόμενοι θα ελέγχουν δημοκρατικά την παραγωγή και τη ζωή τους απαλλαγμένοι από καπιταλιστική βαρβαρότητα και τη φρίκη του ιμπεριαλισμού.

Ελάτε μαζί να διαδηλώσουμε στην ΔΕΘ στις 8 Σεπτέμβρη, να κάνουμε ένα δυναμικό ξεκίνημα για ένα Φθινόπωρο αντίστασης και κλιμάκωσης των αγώνων και στις 9 Σεπτέμβρη στην μεγάλη πολιτική εκδήλωση του ΕΝΑΝΤΙΑ.»

Το ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. με τους εργαζόμενους του Νοσοκομείου στα Χανιά

Στα όρια διάλυσης βρίσκεται το νοσοκομείο Χανίων. Στην γενική συνέλευση των εργαζομένων που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 3 Αυγούστου, οι εργαζόμενοι τόνισαν τη δραματική κατάσταση στην οποία βρίσκεται το νοσοκομείο.

Οι ελλείψεις προσωπικού είναι τεράστιες. Στους νοσηλευτές οι οργανικές θέσεις είναι 645, υπηρετούν όμως αυτή τη στιγμή μόλις 433. Ανάλογες είναι και οι ελλείψεις σε διοικητικό προσωπικό.

Στους ιατρούς ενώ οι προβλεπόμενες οργανικές θέσεις είναι 209, οι υπηρετούντες ιατροί είναι μόλις 120, από τους οποίους μάλιστα οι 25 είναι επικουρικοί, που σημαίνει ότι είναι προσωρινοί.

Συνέπεια αυτών των ελλείψεων είναι οι κλινικές να υπολειτουργούν. Ορισμένες μάλιστα από αυτές λειτουργούν με μόλις δύο ιατρούς. Αν προσθετεί και η έλλειψη μηχανημάτων και εξοπλισμού σημαίνει ότι ολόκληρες μονάδες δεν λειτουργούν. Η μονάδα νεογνών παρόλο που έχει εξαγγελθεί εδώ και πολύ καιρό δεν έχει ανοίξει ποτέ.

Αν αναλογιστεί κανείς ότι η ίδια κατάσταση επικρατεί και σε άλλα γειτονικά νοσοκομεία, όπως αυτό του Ρεθύμνου, όπου πρόσφατα οδήγησαν σε κλείσιμο την εκεί μαιευτική κλινική, μεταφέροντας τις πέντε εναπομείνασες μαίες στο νοσοκομείο Χανίων καταλαβαίνει ότι αυτά τα περιστατικά είναι κομμάτι της γενικότερης πολιτικής του Υπουργείου. Αυτά που λέει ο Αβραμόπουλος περί προσλήψεων είναι απλά προεκλογικά ψέματα.

Θέλουν να οδηγήσουν σε διάλυση τη Δημόσια Υγεία προς όφελος της ιδιωτών. Αυτό πρακτικά σημαίνει πως οι φτωχοί περιοχών όπως η Δυτική Κρήτη αποκλείονται από την Υγεία. Είναι σαφές ότι με αυτές τις εξελίξεις, στο νοσοκομείο Χανίων, ευνοείται τοπικός επιχειρηματίας που επεκτείνει την κλινική του συνδεδεμένος με μεγάλο όνομα των καρχαριών του χώρου.

Την Τετάρτη 8 Αυγούστου θα πραγματοποιηθεί ανοιχτή συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου, έπειτα από αίτημα της αντιπολίτευσης, με θέμα την κατάσταση του νοσοκομείου.

Η τοπική πρωτοβουλία ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. ήρθαμε σε επαφή με εργαζόμενους του νοσοκομείου, όπου μας ζήτησαν να ετοιμάσουμε υλικό για το σωματείο. Την Τετάρτη θα συναντηθούμε με το Δ.Σ. του σωματείου των εργαζόμενων και στη συνέχεια θα οργανώσουμε παρέμβαση στη συνεδρίαση του Δ. Συμβουλίου. Κρεμάσαμε πανό συμπαράστασης στους εργαζόμενους στο νοσοκομείο σε κεντρικά σημεία της πόλης μαζί με τα πανό που καλούν για τη Θεσσαλονίκη. Στο επόμενο διάστημα σκοπεύουμε να ανοίξουμε καμπάνια για το νοσοκομείο τόσο στους εργατικούς χώρους όσο και στην πόλη, παράλληλα με την καμπάνια για τη διαδήλωση στη Δ.Ε.Θ., γιατί η υγεία είναι υπόθεση όλων μας και δεν πρέπει να τη αφήσουμε στα χέρια της κυβέρνησης.

Σεραφείμ Ρίζος

Με την Εργατική Αλληλεγγύη και στο πλοίο!

Την Παρασκευή 3 Αυγούστου έγινε κεντρική πολιτική εξόρμηση του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος έξω από το σταθμό του ΗΣΑΠ στον Πειραιά. Πάνω από δέκα σύντροφοι και συντρόφισες με σημαίες, πικέτες και ανακοινώσεις με ντουντούκα ξεπροβοδίζαμε τους εργαζόμενους και τη νεολαία που έφευγαν για τα νησιά τους καλώντας τους να οργανώσουμε ακόμα και στις διακοπές τη σύγκρουση με την κυβέρνηση, τους εφοπλιστές και τους βιομήχανους. Πράγματι οι προκηρύξεις της Πρωτοβουλίας για την Ενότητα της ΑΝΤΙκαπιταλιστικής Αριστεράς για τη διαδήλωση στη ΔΕΘ, αλλά και για τα δάση μοιράστηκαν σε εκατοντάδες κόσμο. Πολλοί υπέγραψαν στην καμπάνια της Εργατικής Αλληλεγγύης για το αντικυβερνητικό συλλαλητήριο στις 8 Σεπτέμβρη αφήνοντας τα τηλέφωνά τους για να επικοινωνήσουμε μετά τις διακοπές και 30 αγόρασαν την εφημερίδα. Κατά τη διάρκεια της εξόρμησης συναντήσαμε και αρκετούς συντρόφους του ΣΕΚ και του ΕΝΑΝΤΙΑ, που πήραν αφίσες και αυτοκόλλητα της πρωτοβουλίας για να βάλουν στους προορισμούς τους και ακόμα και ο κόσμος που πέρναγε βιαστικός ή παραφορτωμένος αντιδρούσε θετικά δίνοντας μας συγχαρητήρια που δεν σταματάμε την προσπάθεια ούτε μέσα στον Αύγουστο και βρίζοντας τον Καραμανλή. Ολοι είμασταν ενθουσιασμένοι στο τέλος της εξόρμησης από αυτήν την ανταπόκριση και ανανεώσαμε το ραντεβού μας για την επόμενη Παρασκευή για να αποχαιρετίσουμε με την ίδια ορμή και το τελευταίο κύμα εξόδου από την Αθήνα...

Χρήστος Κιούπης